

hvor den kan få være i fred. Men det var lettere sagt enn gjort! Gjentatte ganger tar den godt tak i kråka, og prøver med et rykk å komme på vingene. Men etter et par iherdige forsøk må den resignere. Hauken skulle bare visst at åttet var tjoert fast til underlaget for nettopp å hindre at fotomotivet skal forsvinne i det blå... Hauken er altså plent nødt til å fortsette måltidet der den er.

Et par ganger tar den seg pauser på 20-30 minutters lengde. Da står den nesten ubevegelig og liksom venter at fordøyelsen skal gå sin gang. Etter tre timer og 20 minutter er hele kråka fortært. Og jeg skal si hauken har gjort et grundig arbeid! Skjelettet er rensket for hver minste kjøttbit. Til og med noen finskrapte benrester på omtrent fem centimeters lengde har funnet veien ned i haukemagen. Hauken hadde ikke små problemer med å få dem ned gjennom den lange halsen.

Så var det tid for å gjøre ren «spiseredskapene». Hauken rensker først klørne for matrester med nebbet. Deretter hopper den ned fra greina og ned på bakken. Her hakker den litt i snøen for enten å rengjøre nebbet, eller å slukke tørsten. Etterpå flyr den nesten loddrett opp i nærmeste furu, tar et overblikk på omgivelsene, og forsvinner.

Turmulighetene sørover fra TT's nett

Av HARALD JULSRUD, DNT

Vi har inntrykk av at stadig flere TT-medlemmer nyter de muligheter deres medlemskort gir til medlemsfordeler også på DNT's hytter. Men det er plass til enda flere TT-medlemmer, og velkomne skal dere være.

For slike fjellturer utenfor TT's egne fjell, er det de områdene som ligger i tilknytning til disse som peker seg ut. For det første ligger de lett tilgjengelig fra Sør-Trøndelag, og for det annet er det tildels mulig å vandre fra TT's fjell-områder over disse.

Sør for Trollheimen

Via TT's Dindalshytta, som forøvrig nylig har fått DNT-lås, er det lett å gå til Åmotsdalshytta på Dovre. Herfra kan du fortsette vestover til Gruvødalshytta og videre inn i Kristiansund og Nordmøre Turistforening sitt område. Eller du kan fortsette via Reinheim, Hjerkinns og sørover til Rondane. Da får du med deg to nasjonalparker på en tur: Dovrefjell og Rondane.

Det kan være en god idé å avslutte en fottur i Trollheimen med å gå sørover og oppå Snøhetta, 2286 m.o.h., før du vender nesa hjemover fra Kongsvoll eller Hjerkinns.

Er det Rondane som er turmålet, og du ikke har særlig god tid, er nok det greieste å starte fra Hjerkinns å gå sørover via Grimsdalshytta. I Rondane har det i seinere år vært en tendens til «overbefolkning» i høysesongene, dvs. begynnelsen av påsken og mellom ca. 20. juli og 20. august. Men husk: det er vanligvis tidlig bart i Rondane så området byr på fine forhold også tidlig på sommeren. DNT holder nå på med en større ombygging og

utvidelse av den sjarmerende turisthytta i Bjørnhollia. Bjørnhollia var tidligere litt av en flaskehals. Utvidelsen vil særlig bedre rundturmultiphetene i Rondane.

Sør for Sylane

Etter at DNT fikk hytta på Marenvollen, en kort dagsmarsj øst for Røros, er Bergstaden blitt et naturlig utgangspunkt for turer i Femundsmarka. Og Røros nås vel så lett nordfra som fra tettstedene på Østlandet!

Hytta på Marenvollen er et ombygd geitfjøs. Resultatet er blitt ei noe langstrakt og rar, men absolutt praktisk selvbetjeningshytte.

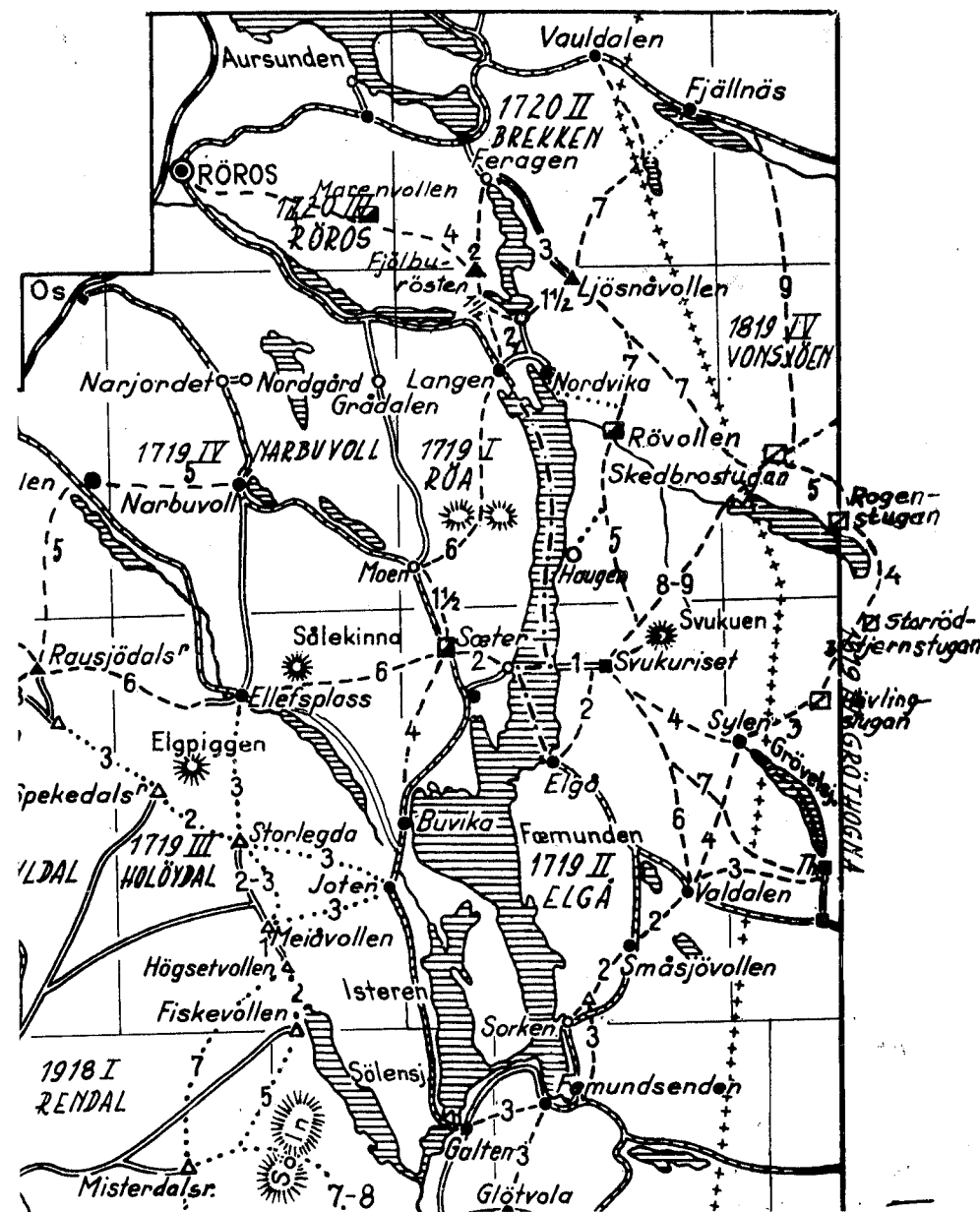
Fra Marenvollen går du via det meget koselige seterkvarteret på Ljøsnavollen sørover til den egentlige Femundsmarka med nasjonalpark, særegent urskogspreget landskap og godt fiske.

Femundsmarka er et av de fjellstrøk hvor vi stadig har ledig kapasitet. Dette er synd for området er relativt lettgått og har både egenart og sjarm. Derfor setter vi nettopp i år i gang en del tiltak for å gjøre Femundsmarka og tilgrensende områder bedre kjent blant folk. Ettersom dette er grenseområdet til Sør-Trøndelag burde det avgjort være av interesse for TT's medlemmer.

Allerede i dag er det mulig å vandre fra Sylane over til Femundsmarka, men det er vanskelig uten å ta landevegen fatt eller sette seg på buss et stykke nord for Aursunden, mellom Jamtvollen og Vauldalen.

For å få en skikkelig fotturrute mellom de to fjellområdene mangler det i grunnen ei selvbetjeningshytte i Vigeltraktene. DNT er kjent med TT's planer om ei slik hytte og håper de lar seg realisere om ikke altfor lenge. Vi forstår det slik at den fineste rutetraseen fra Vigeltrakten over til Sylane går delvis på svensk side av grensa, og at svenske samer er imot merking. Men er det ikke da bedre å velge den nest beste løsning, en rute som går i Norge hele vegen, og så håpe at tidene vil endre seg?

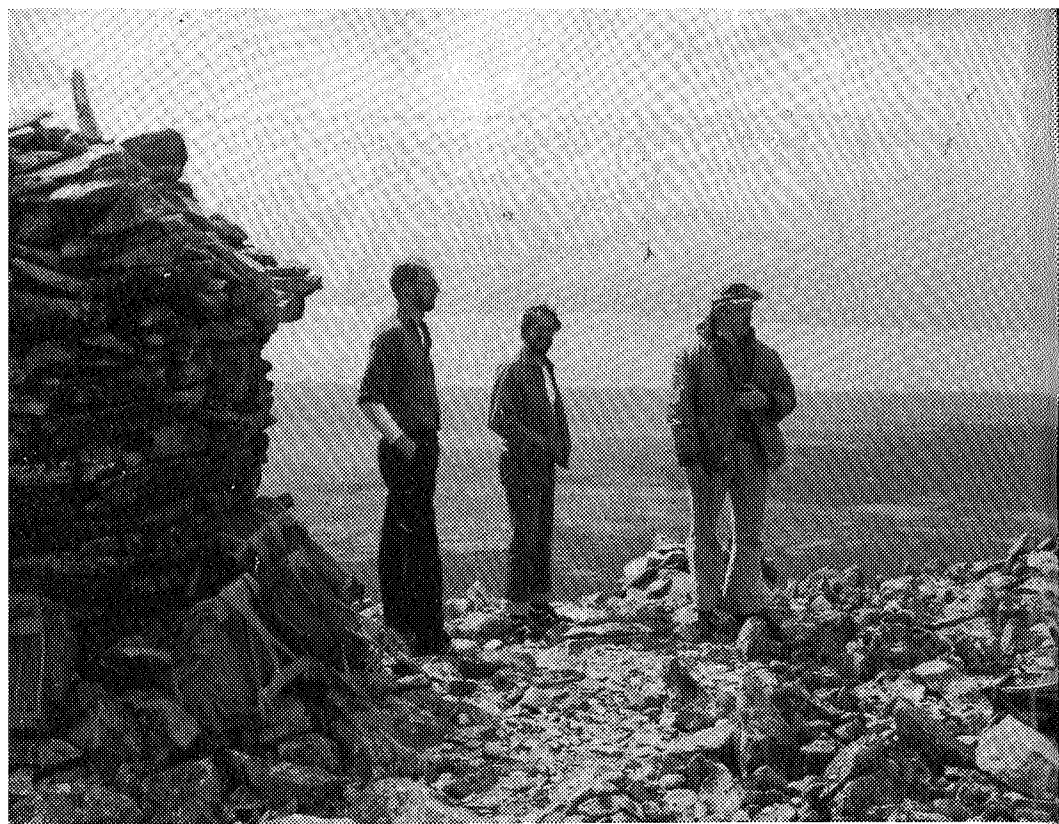
DNT satser på å styrke samarbeidet med de mindre lokalforeningene i åra framover. En måte å gjøre dette på er å overlate driften av enkelte av DNT's selvbetjeningshytter til andre foreninger. Allerede i dag drives hele 16 DNT-hytter av

FEMUND

- Turisthytte ▲ Seterkvarter ● Hotell, kvarter
- △ Gård, seter ▣ Turisthytte, ubetjent,
- ▣ — " — selv betj., låst

Femundsmarka – rik på muligheter.

På toppen av Store Svuku – et fristende mål.

(Arnt Even Bøe).

samarbeidende foreninger som har sitt medlemsmessige tyngdepunkt nærmere disse enn DNT. Så seint som i år ble driften av selvbetjeningshytta Lufsjå i utkanten av Hardangervidda overlatt til Tønsberg og Omegn Turistforening.

DNT har bare gode erfaringer med slike ordninger. De har åpenbare fordeler for begge parter. Lokalforeningsmedlemmene får et fotfeste i fjellet og en oppgave å samles om. Vi får et mer effektivt tilsyn og et billigere vedlikehold p.g.a. dugnadsånden som det er atskillig lettere å mobilisere i en liten forening enn i en stor, landsomfattende forening som DNT.

Det er nesten flaut å si det, men stort sett blir de hyttene vi «har satt bort» på denne måten, bedre tatt vare på enn de vi driver sjøl. Og egentlig er jo *det* veldig hyggelig!

Solskinnstur på Store Vengetind

Av ESTER AALBU ERIKSEN

Alle som har det minste forhold til fjellet får vel sine assosiasjoner når navnet nevnes.

Flotte fjell. Høge fjell. Ville fjell. Farlige fjell?

Romsdalshorn med varden nesten 1550 meter over Rauma kjenner de fleste som det klassiske turmålet for oss som tiltrekkes av vertikal natur. Den enorme pressedekninga, først klatrerne i Trollveggen og siden hopperne i Bruraskaret har fått, burde ha fjernet enhver tvil om hvor disse formasjonene fins og hva de representerer både i norsk og internasjonal fjellverden. Venge-tindane er heller ingen småjenter i det imponerende selskapet, der stortoppen rager nesten trehundre meter over Romsdalshorn. Kvandalstind og Kalskråtind er også staute naboer. Man bør satse på et langt liv og mye fritid skal alle turmulighetene her utforskes.

Det er ikke alle som har ei venninne som skulle kjøpe hytte og endte opp med en nedlagt konfeksjonsfabrikk ved Rødvenfjorden. Men det har Ruth. Og Ruth har vært skyldig i vellykka turer før, så etter å ha blitt invitert på Romsdalstur med konfeksjonsfabrikkbefaring, satte folk kursen dit både fra Oslo og Trondheim.

Gjengen som i løpet av fredagskvelden samla seg rundt Solveigs kjøkkenbord var snart godt i gang med å planlegge rutevalget for Romsdalshornsbestigninga neste dag. Ei rød sensommersol som sank i fjorden la ikke nettopp noen demper på forventningene til turen som venta.

Så ble det samling i Vengedalen en tidlig augustlørdag. Strålende vær. Solsvidde seterhus under utrolige fjell. Godt å være til. Noen var kjent i Romsdalsfjella fra før, og kunne heller tenke